

**ДА ПРЕЖИВЯВАМЕ ХРИСТОС,
ДА МУ СЕ НАСЛАЖДАВАМЕ
И ДА ГО ИЗРАЗЯВАМЕ
(1)**

КЛЮЧОВИ ЗАЯВЛЕНИЯ

Христос дойде да служи като Лекар,
за да ни изцели, възстанови, съживи и спаси,
така че да бъдем реконституирани като Негови нови и небесни граждани,
с които Той да може да установи Своето небесно царство
на тази покварена земя.

Трябва да знаем, да преживяваме и да свидетелстваме,
че Божието царство е силата за потушаване на бунта
и преобразяването на Господ Исус.

Христос, Който е Божието Слово, говори за Бога
чрез превръщането Си в стълбата,
свеждаща небето (Бога) до земята (човека)
и съединяваща земята (човека) с небето (Бога)
като едно за Божието изграждане.

Както Божествената Троица представлява структурата
на целия Нов Завет,
така Тя представлява структурата на книгата Деяния;
в глава след глава на Деяния
се разкрива действието на Божествената Троица
за извършването на Божията новозаветна икономика.

Първо съобщение

**Христос като голямата светлина, като Този, Който има власт,
като Лекарят, като Младоженецът, като небеленият плат
и като новото вино**

Пасажи от Писанията: Мт. 4:16; 8:5-13; 9:9-17

I. Христос е голямата светлина, която осиява седящите в тъмнина, и изгрява на седящите в страната и сянката на смъртта—Мт. 4:16; Йн. 1:4-5; 12:36; Еф. 5:8; Кол. 1:12-13; 2 Кор. 4:6-7; Деян. 26:18:

- А. „Поради милосърдието на нашия Бог, с което ни посети зора от висините, за да осияе седящите в тъмнина и в сянката на смъртта, за да насочи стъпките ни в пътя на мира“—Лк. 1:78-79; 6:36; Плач. 3:22-23.
- Б. „А на вас, които се боите от името Ми, ще изгрее Слънцето на правдата с изцеление в крилете Си. И ще излезете и ще се разиграете като телета от обора“—Мал. 4:2; Пс. 84:11; 86:11.
- В. Псалм 22 е „по кошутата на зората“—заглавие.
- Г. „Онези, които Го обичат, да бъдат като слънцето, / Когато изгрява в силата си“—Съд. 5:31б; Ис. 60:1, 5а.
- Д. „Пътеката на праведните е като светлината на зората, / Която свети все по-ярко, докато стане свършен ден“—Пр. 4:18; Фил. 2:15-16а.
- Е. „Тогава праведните ще блеснат като слънцето в царството на своя Отец“—Мт. 13:43а.

II. Стотникът видя, че Господ имаше власт, защото Господ беше подвластен човек—8:5-13:

- А. Стотникът разбра, че Господ беше подвластен човек, и затова каза: „Защото и аз съм подвластен човек“; понеже стотникът беше подвластен човек, той имаше власт да заповядва на своите подчинени—стих 9а:
 - 1. Бидейки Богочовекът в Своята човешка природа на земята, Господ Исус се намираше изцяло под управлението на божествения живот на Отца—Йн. 5:19; 4:34; 17:4; 14:10, 24; 5:30; 7:18.
 - 2. Като човек, Той отхвърляше естествената Си човешка природа и живееше човешки живот под ограничението на божествения живот на небесния Отец.
 - 3. Намирайки се практически под управлението на божествения живот на Отца, Той царуваше в живота—Фил. 2:8-11.
 - 4. Понеже Той беше човек под властта на Отца, Той притежаваше властта на Отца.
 - 5. Когато имаме ясно небе като страховит кристал (добра и чиста съвест) и между нас и Господа няма никакви пречки, ние сме изпълнени с небесната ситуация, атмосфера и състояние на Господното управляващо присъствие, за да царуваме в живота чрез царуването на благодатта в нас—Езек. 1:22, 26; Откр. 22:1; Римл. 5:17, 21; Евр. 4:16; вж. Кол. 1:13.
- Б. Стотникът разпозна властта на Господ Исус—Мт. 8:9:
 - 1. Що се касае до Господа, Неговата власт се упражнява най-вече в Неговото слово—8-ми стих.
 - 2. Що се касае до нас, Господната власт се упражнява чрез вярата, с която Той ни изпълва—стих. 10, 13; Евр. 12:2.
- В. Когато Господ Исус беше на земята, Той поучаваше като Един, Който има власт—Мт. 7:28-29; Мк. 1:22:
 - 1. Самозваните книжници, които сами по себе си поучаваха суетно знание, нямаха власт и сила—вж. 2 Кор. 3:6, 8.
 - 2. Като упълномощеният от Бога Учител, поучаващ реалности чрез Бога, Господ Исус имаше не само духовна сила да покорява хората, но и божествена власт, за да ги подчинява на божественото управление—Ис. 30:20-21; Мт. 23:8, 10.

III. Призовавайки хората да Го следват за царството, Господ Исус, Който е Царят на небесното царство, служеше като Лекар—9:9-13:

- А. Съдията отсъжда според правдата, а лекарят изцелява по милост и благодат.
- Б. Ако Господ посетеше нас, окаяните хора, като Съдия, всички щяхме да бъдем осъдени и отхвърлени и нямаше да бъдем достойни, избрани и призвани да бъдем хората на Неговото небесно царство—8:2-16, 28-32; 9:2-11; Пс. 103:1-4; 107:17-22.
- В. Но той дойде да служи като Лекар, за да ни изцели, възстанови, съживи и спаси, така че да бъдем реконституирани като Негови нови и небесни граждани, с които Той да може да установи Своето небесно царство на тази покварена земя.
- Г. „Няма праведен нито един“ (Римл. 3:10); всички „праведни“ са себеправедни, като бяха фарисеите (Лк. 18:9); царственият Спасител дойде да призове не тях, а грешниците.
- Д. Като наш Лекар, Господ ни изцелява най-вече в духа и в душата, изцелявайки нашите духовни болести; бирниците и грешниците не бяха болни физически, а бяха болни духовно—Мт. 9:10, 13; Пр. 4:20-23.
- Е. Когато преживяваме разпнатия Христос и живеем разпнат живот, възкръсналият Христос се превръща в наша изцеляваща сила, а Господ става наш Изцелител—Исх. 15:22-27.

IV. Христос е нашият Младоженец—Мт. 9:14-15:

- А. Лекарят и младоженецът са приятни хора; царственият Спасител първо изцели последователите Си и след това ги превърна в сватбари; в крайна сметка Той ще ги превърне в Своя невеста.
- Б. Трябва да Го уловим не само като наш Лекар за възстановяването на нашия живот, но и като наш Младоженец, за да можем да се наслаждаваме на живот в Неговото присъствие—Фил. 3:12-13.
- В. Отец е изпратил Духа със задачата да ни украси с Христовите богатства, за да бъдем Христовата невеста—Бит. 24; Еф. 5:25-27.

V. Христос е небеленият плат и нашата нова дреха—Мт. 9:16; Лк. 5:36:

- А. Думата *небелен* означава „невлачен“, „непарен“, „недовършен“, „необработен“.
- Б. Небеленият плат символизира Христос от Неговото изпълнение до Неговото разпятие, като ново парче плат, което е необработено и незавършено, а новата дреха в Лука 5:36 символизира Христос като нова дреха след Неговата „обработка“ в Неговото разпятие.
- В. Първоначално Христос беше небеленият плат за приготвяне на нова дреха, а след това, чрез Своята смърт и възкресение, Той стана нова дреха, за да ни покрие като наша праведност пред Бога, за да бъдем оправдани и приети от Бога—15:22; Гал. 3:27; 1 Кор. 1:30; Пс. 45:13-14; Откр. 19:8; Ер. 2:32.
- Г. Парчето небелен плат, зашито на стара дреха, отдира от нея, защото се свива, и по този начин съдраното става по-лошо; зашиването на парче небелен плат на стара дреха означава, че хората се опитват да имитират това, което Христос вършеше в човешкия Си живот на земята, без да вярват в разпнатия Исус като техен Изкупител и във възкръсналия Христос като тяхна праведност, за да бъдат оправдани и приети от Бога.
- Д. Тяхното имитиране на Христовия човешки живот „отдира“ от тяхната „стара дреха“, т.е. от тяхното поведение, произлизащо от техния стар природен живот.
- Е. Хората на царството не правят това; те приемат разпнатия и възкръснал Христос като своя нова дреха, която ги покрива като тяхна праведност пред Бога.

VI. Христос е нашето ново вино, което се налива в нови мехове—Мт. 9:17:

- А. Старогръцката дума, преведена като *нов*, означава „нов във времето, неотдавнашен, новопридобит“:
 - 1. Новото вино символизира Христос като новия, веселящ живот с веселяща сила, която ни укрепва, изпълва ни с енергия и ни прави много щастливи—Съд. 9:12-13.

2. Всички религии са стари мехове; новото вино, налято в стари мехове, спуква меховете поради силата на своята ферментация; наливането на ново вино в стари мехове означава да влягаме Христос като въодушевяващ живот в различните религии—Мт. 9:14-15.
 3. Да бъдем религиозни, означава да се покланяме на Бога, да служим на Бога и да вършим неща, за да угодим на Бога, но отделно от Христос и без Христос като Духа—вж. Гал. 1:14-16А.
- Б. Другата старогръцка дума, преведена като *нов*, означава „нов по природа, по качество или по форма; непривикнал, неизползван“:
1. Новите мехове символизират църковния живот в местните църкви като вместилище за новото вино, което е Самият Христос като въодушевяващият живот.
 2. Индивидуалният Христос е новото вино, вътрешният въодушевяващ живот, а корпоративният Христос е новият мях, външното вместилище, което съдържа новото вино; корпоративният Христос, църквата, е новият мях за съдържане на индивидуалния Христос като виното:
 - а. Църквата, като уголемяването на Христос, е изпълнена и конституирана с Христос.
 - б. Частите, съставени заедно, представляват Тялото, което е Христос; Христос е Главата на Тялото и Тялото на Главата—1 Кор. 12:12; Деян. 9:5.
 - в. Христос не е разделен; Христос във вас е едно с Христос в мен, и Христос в нас е едно с Христос във всички останали християни—1 Кор. 1:10, 13А.
 - г. Следователно Христос е Тялото, състоящо се от много части, които са изпълнени с Него; това е новият мях, който е църковният живот за съдържане на Христос като новото вино.
 3. Сред църковните хора новата дреха, новото вино и новият мях са възстановени; ние притежаваме Христос по корпоративен начин като наш църковен живот, а църквата, виненият мях, е Божията окончателна цел.